

Motion till riksdagen 2008/09:T553

av Mikael Oscarsson (kd)

Upprustning av vägstråket Räta linjen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skyndsamt vidta åtgärder för att rusta upp vägstråket Räta linjen.

Motivering

1993 fattade riksdagen beslut om att vägstråket Räta linjen mellan Norrköping och Gävle via Katrineholm, Kungsör, Eskilstuna, Västerås, Sala och Heby skulle utgöra en del av det nationella stamvägnätet. Trots det beslutet har investeringarna på vägstråket varit mycket små eller obefintliga. Nu har intressenterna i detta vägstråk, som under lång tid arbetat under namnet Räta linjen, gjort en nystart i arbetet med att tillvarata intressen i genomförandet av den nationella vägplanen 2004–2015 samt att skapa en bredare kunskapsplattform inför kommande planeringsomgång.

Räta linjen fyller i dag en viktig funktion för bland annat nationella tunga transporter i nordsydlig riktning. Den har också en regional funktion, för att stärka Stockholm–Mälarenregionens flerkärnighet. Räta linjen är i dag ett av de större vägstråken genom regionen för, framför allt, godstrafik. Räta linjen är ett alternativ till E 4 för den långväga trafiken mellan norra och södra Sverige. Den innebär också att västmanlänningar lätt kan ta sig både norrut och söderut och gävleborgare söderut.

I dag är Räta linjens standard mycket dålig på flera avsnitt. Då trafiken kommer att öka på denna sträckning är det viktigt att förbättra standarden och utformningen av sträckan, vilket skulle komma till både lokal och regional nytta. Räta linjen fungerar även som en avlastning för trafiken i Stockholm.

Behovet av upprustning handlar också om trafiksäkerhet. Det finns flera olycksdrabbade avsnitt. Särskilt de vägar som endast har en bredd av ca 13 meter. Denna vägtyp, 13-metersvägar, är statistiskt sett särskilt olycksdrab-

Fel! Okänt namn på

bade. Varje år dödas drygt 600 trafikanter i Sverige. 100 av dessa dödas på 13-metersvägar och 60 procent av dödsolyckorna sker med mötande trafik.

För att minska antalet döda och skadade måste dessa vägsträckor breddas och rustas upp. Genom att installera ett mitträcke skulle i stort sett alla mötes- och omkörningsolyckor elimineras, samtidigt som skadeföljden av inträffade olyckor skulle minska. Enligt Vägverkets bedömning skulle antalet döda och skadade minska med minst 30 procent.

En ombyggnad av Råta linjens sämre vägavsnitt skulle också innebära positiva effekter i miljöhänsende.

För Västmanlands- och Gävleborgsregionens del är det viktigt att ha en bra infrastruktur för att få en positiv utveckling i regionen. För Gävles del är Råta linjen en betydelsefull vägförbindelse till Mälarenregionen och södra Sverige. Vid en utbyggnad av Gävle hamn kommer Råta linjen att vara viktig för transporter till och från hamnen.

Området invid Dalälven innehåller dessutom många attraktiva boendemiljöer och möjligheten att bo i detta område och pendla till jobb i angränsande större orter behöver förbättras. Råta linjen innebär raka spåret till nya jobb för många!

Med den betydelsefulla position som Råta linjen kommer att få är det angeläget med en långsiktig planering där Råta linjen får en framskjuten plats i planeringen av infrastrukturinvesteringar.

Mot bakgrund av ovanstående anser jag att riksdagen bör ge regeringen till känna att Råta linjen bör prioriteras bland de vägsträckor som ska åtgärdas.

Stockholm den 7 oktober 2008

Mikael Oscarsson (kd)